

(המשך במדינה מעמוד 3)

הנקודות. אך הנאום איכזב: הוא הבטיח, אמנם, לשחרר את 50 נקודות ההלבשה, אולם 40 מהן רק באוגוסט — חודש אהרי סיום שנת הקיצוב. במלים פשוטות: החג הוגים יכולים לסגור את חנויותיהם עד ספי סמבר, או לעסוק בעסקים בלתי כשרים. מאחורי ההבטחה הסתתרה מציאות מרה: גם שיחרור 50 הנקודות לא יתן לתנוונים אפשרות קיום, לפחות על בסיס חוקי. דב יוסף חישב בשעתו, כי כל נקודת-הלבשה עולה למדינה 20 פרוטות במטבע זר. מסתבר, שלפי שיטת הקיצוב הנוכחית, לא יעלה המחזור הכללי של ההלבשה באוכלוסייה, בת מיליון וחצי, על 10 מיליון ל"י (לפי חישוב, ששליש מן הסכום מוצא על חמרי גלם). לפי ההנחה, שהחנוני מרויח 20%, ברור ש-3000 חנויות יכניסו רווח של 700 ל"י לשנה כל אחת — 58 ל"י לחודש. אם מנכים שכר-דירה, שכר-עבודה, הוצאות דור מות, אין ספק, שלפי תכנית הממשלה אפשר לסגור את מרבית החנויות בארץ — אם לא תעבורנה לבסיס השוק השחור.

הכנסת

יורשיו של צפתי?

מלבד הצהרתו הקצרה של שר החוץ על החלטתה של הממשלה, לסלק פולשים מארץ מת הארץ (סורים, למשל), קבלת חוק שעות העבודה — המגביל אותן ל-47 שבועות, וכמה נושאים אחרים, שסוכמו באוירה טרום-בחירה חית מובהקת, רוכזה התעניינות הכנסת כור לה, אם לא באופן רשמי, הרי לפחות במסדרונות, במזנון ובמושבים הנאים, שהפכו מתע בלתי נצימים כלל, בפרשת ברית הקנאים. 3 אקדחים, 2 סטנים: כשהופסקה, באמצעותה, ישיבת ערב של הכנסת, ביום פתיחת מושבה האחרון (78 יום לפני הבחירות לירושלה — הכנסת השנייה) — וקציני משטרה במדים ובאזרחית, מילאו את היצי עים ואת סביבות הבית, תמהו הה"כים בור תר, אך הורו, תוך דקות ספורות, כשעמדו על עצם העניין, לאלו, שייתכן והצילו את חייהם.

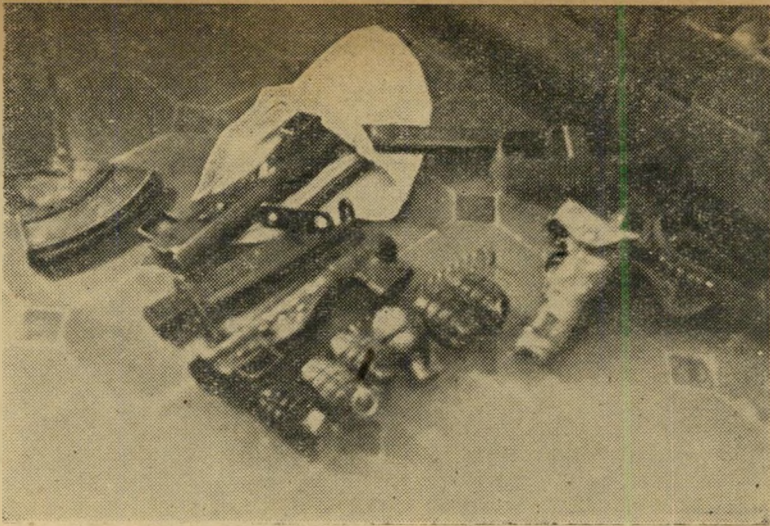
כי לפי הדעות המשתרה, נראה שבאותו יום, שבת-לאביב נדחה משפטו של אברהם צפתי, המטורף שניסה להתנקש בכנסת תל-אביב בני. ג"י, למועד מאוחר יותר, זממה כנופייה דתית-טרוריסטית, ברית הקנאים, להטיל פצצה באולם הישיבות, להעניש בכך או, לפי גירסה אחרת, להבהיל בלבד, את הה"כים הרוצים לחייב את הנשים הדתיות בשירות בטחון. אולם, כשרגעו הרוחות, נראה סיפור המש טרה לקוי. למרות הסתמכותה על "מוסר" מקרב חברי הברית, שהזעיק את הממשלה מראש, לא הוברר כלל, אם אכן היה נסיון של ממש בהטלת פצצה.

תמונה יותר היתה התמולה סביב מחסן הנשק היחיד, שנתגלה בבניין מדרשת נוער אגודת ישראל (אליו משתייכים העצורים, מבני הברית), הנמצא במרחק חמש מטר

* שלא להחליף בתנועת נוער רביזיוניסטית מיסודו של מאיר גרוסמן, שהתקיימה באירופה, בפרוץ מלחמת העולם השנייה.

אחד העצורים בשעת העברתו מטרופים או טרוריסטים דתיים

השרד שנמצא בפדיון: מספר רימונים וסטנים הפצצה שלא נזרקה

מגבול הירדן, בהרציון, והמשמש מרכז לפושעי ירושלים (במקום הזה רצח מורח, שנידון למוות, את מתוך הדירות הנזלר). ה"סליק", אורזותיו שפעו עיתוני הערב תמור נות דלות, ועיתוני הבוקר טורים שלמים, כלל: שלושה אקדחים, שני סטנים, ששה רמוני יד, כאלפיים כדורים בני קליברים שור גים (!) ושלושים וארבעה בקבוקים מלאים

המעמד השני

קצ. קצת - יהיה יופי

אהרון קדושי, בן 25, הוא אחד מאבות המשפחות של יהודי ההר הפרסיים, שחומי העור ובעלי קווי הפנים האשוריים. שהתיש בו, לאחרונה, במגדל גד שבדרום.

הקצין גייער מראה את הסדיק דעתונאים

הפוגרום שלא נערך

משפחתו מורכבת מאהרון, יפה הפנים, אשתו הצעירה ותינוקם, בן השנה. היא באה לפני שלושה שבועות, בדרך האויר, מטהרן. זה סיפור עלייתו של אהרן:

"אנחנו היינו סוחר טוב יעשו במקום ש' לנו, אני ובית אבי, אני — גם חנות היה לי במקום שלי, היה לי פרקמטיה וסדקית. מפני גויים עלינו. היה הרבה ישמעאלים לא טוב — בית כנסת שרפו באש, שלושה עיר שלנו (מיושבות יהודים) שרפו באש, ששים בתים שרפו באש. אחד ילד שלנו, בבית ליד (ביתנו) זורע שלו דקרו.

מן היה יום שאמרו שממשלה ישראל (פרצו הפרעות), קודם — כמו אחים ישבנו עמם. אחר — באו בשטים ישמעאליים מן עיראק וכולם — אחים, קרובים, חברים — לילה עד בוקר, במקום שלנו, לא ישנו — מפחד הגויים על ישראל.

בחצי הלילה ברחנו לטהרן. לכן בא אהרן קדושי לשלושת הקירות, המקורים גג וקרועי טיה, בגיטו הערבי של מגדל-גד שנתפנה, יחד עם שתי מזוודותיו, קערות מספר, כלי מיטה ומראת גילוח שבורה.

וכאן הסיום המפתיע:

"אין דבר זה מונע מאהרן לנשק את שתי אצבעותיו, להעבירן בפלומת זקנו ולקבוע: "קצת, קצת — יראה טוב, יהיה יופי: בית, ילד."

חקלאות

זרם נגד הפרות

אמר קיבוצניק צעיר: "עוד מעט יקימו בארץ קבוצים לפי הרכב זה — כל הפיות ביצה בקצה העליון — לקבוצ אחד; פותה ביצה באמצעיתה — לקבוצ אחר; כמו בספורי גוליבר". פילוג מאיים על קיבוצים רבים בקבוצ

המאוחד, מריבות פנימיות, ריב על ילדים באשדות-יעקב; חבר מפא"י אינו יושב ליד חבר מפ"ם. הצמחונים הסיקו מסקנות: בארצות שונות קיימים ישובים חקלאיים של צמחונים, ולמה לא יקומו ישובים כאלה בארצנו הנבנית מחדש. הדבר מוזר שדווקא הצמחונים והטבעונים, השואפים אל המזון הטבעי, אינם נוטלים חלק ביצירת המזונות לעצמם ולזולתם.

כך כותב אחד הנלהבים לרעיון בעתון הפנימי של אגודת הצמחונים בישראל. הצמחונים רוצים להתארגן בישובים חקלאיים. בצד חבר הקבוצות, הקבוצה המאוחד, והקבוצה הארצי, יקום זרם חדש. "מספר הצמחונים ביישובים החקלאיים אינו קטן כלל ועיקר, וכן ישנם צמחונים רבים, השואפים להקים יישובים צמחוניים, אולם כאלה כן אלה ניתקים לאט לאט מהמחשבה הצמחונית המקורית ושוקעים לחוך שיגרה. הצמחונות היא יותר מהנורות מבשר בעלי חיים, היא תוכן חיים והשקפת עולם מהפכנית. בעל מאמר אחר מפליג לדמיונות נפלאים: "היתואר כבר צמחוני בלי לולים ופתות". חלום גדול.

משפט

אנשים בצל התליה

מעל שני אורחי המדינה הוסר השבוע צל התליה: חייל בן 20, ביוראי בן 26, שנאשמו ברצח, וזכו בזה אחר זה על ידי בית המשפט המחוזי בתל-אביב.

עבדללה סלים עבדללה נאשם ברציחת אב-רהם אלקיים בבית בורד בסביבת באר שבע. דוד פאליק נאשם בחטיפת אונס ורצח נערה ביוראית בת 12. שני הנאשמים, בשני ימים רצופים, האוינו לפסק דינם.

לשמע פסק הדין, החל עבדללה לנשק את ידי סניגוריו, ואת ידי השוטרים המזוינים ששמרו עליו. למחרת היום — לשמע פסק הדין, נשאר פאליק שקט (כמו במשך המשפט שארך חדשים). אחר כך לחץ את יד סניגוריו. אולם אם לדון לפי דבריו של נשיא ביה"ד המחוזי, ד"ר נתן בריזכאי, שישב כאב בית הדין בשני המשפטים, צריכים היו שני הנאשמים הלוי להודות בעד זכויות לחוקריהם.

שדוש הודאית ודיאקט ביוראי.

מאז אוגוסט 1950, ישב עבדללה סלים עבדללה, נשוי ואב לשלוש בנות, בבית הכלא. במשך 14 ישיבות נמשך משפטו, בפני הס' שופטים ד"ר בריזכאי, צבי אלי בקר, ד"ר שלו גינוסר, בלא לחשב את משך החקירה המוקדמת, שארכה חדשים. עבדללה נאשם ברצח אברהם אלקיים, לשעבר מוכתר שכונת ה' תקוה, שהתגורר בשטח הממשל הצבאי ב' באר שבע בחוקף תפקידו. הנאשם שימש שור מר ראשו.

לילה אחד (ב' באוגוסט) נרצח אלקיים. הוא נמצא מתחת למטתו בלא רוח חיים, שלושה נקבים בגופו, שלש טבעות הזהב הוסרו מאצבעותיו, כספו נשדד. החשד נפל על עבדללה, שנערך ונחקר על ידי אנשי הממ' של הצבאי, לא פחות מחמש פעמים (נימוק ששימש אחר כך נגד הקטיגוריה), הודה שלש פעמים במעשהו.

אלא מה? בכל פעם הודה בצורה אחרת. פעם אמר, כי באו אליו ידידים, ביוראים מה' סביבה, שכנעוהו, כי יש לרצוח את אלקיים,

(המשך במדינה בעמוד 11)

הקרובים מחכים לפני המטה

סרחון או פצצת עשן